

hvilket som helst grundlovstro Ministerium. Jeg siger derfor, at de Medsættelser, som vi foreslaa, og som vi komme til af økonomiske og finansielle Grunde, ere ikke alene efter vor Mening fuldt ud begrundede, ja moderate, men de maa endog efter Flertallets Mening — i alt Fald den Del af Flertallet, som det ærede Medlem fra Hørning (Meergaard) specielt er Ordfører for — være i den Grad begrundede, at et hvilket som helst grundlovstro Ministerium meget vel kunde være tjent med at tage derimod.

Se, det er Grundlaget for de Ændringsforslag, som vi have fremsat. Men ser man nu paa Sagen saadan, som den er fremstillet dels i Betænkningen og dels af den ærede Ordfører for lidt siden, vil man forstaa, at Grundlaget, hvorpaa de ærede Herrer fra begge Sider af Flertallet staa, egentlig er Forliget af 1ste April 1894, og at dette Forlig paa de militære Omraader i sig indeholder et Normalbudget. Det er i Virkeligheden Meningen med det hele, med Udtalelserne baade i Betænkningen og de mundtlige af den ærede Ordfører. I Betænkningen hedder det sig, at Regeringspartiets venstre Fløj ønsker at kunne komme længere ned, men disse Ønsker have de ikke turdet følge, og hvorfor ikke? Jo, siger man, for ellers risikerer man at kuldaste det en Gang vundne Grundlag. De have ikke turdet gaa længere ned, og derved viser det sig ogsaa ved Forslagene i det hele taget, at det, de vedtog i Fjor paa Finansloven angaaende de militære Sager, er i Virkeligheden et Normalbudget, som man ikke maa komme under. Og naar man nu stiller Forslag om at gaa under dette Normalbudget, hvad siger saa den ærede Ordfører? Ja, saa siger han: Dette Forslag, som Mindretallet fremsætter, ser smukt ud, men det har den Fejl, at det ikke kan gennemføres. Hvorfor kan det ikke gennemføres? Hvis der stod et Flertal med disse Fordringer til Regeringen og Landstinget, maa dog den høje Regering og det høje Lands-ting optage en Forhandling om disse Fordringer, og saa var det dog muligt, hvis der ellers er nogen Kraft i det Flertal, der staar med Fordringerne, at disse kunde gennemføres, i alt Fald en Del deraf. At et Mindretal ikke kan gennemføre sine Forslag, er noget, som alle Mennesker vide, ja selv smaa Børn vide det. Det er ikke nogen Grund at fremføre her i Salen. Hvorfor skulde saadanne Fordringer, naar de fremføres af et Flertal, ikke kunne gennemføres? Jeg kan ikke se nogen anden Grund end den, at man ved hemmelige Af-taler i Fjor, da man lavede Forliget, har

bundet sig til et Normalbudget over for disse militære Udgifter, et Normalbudget, som ikke kan ned sættes, men som vel kan stige. Det viser jo Praksis her i dette Øjeblik. Men lige saa lidt som vi i Fjor vare Deltagere i Forliget — vi vide ikke en Gang, hvilket Bærelse her i Rigsdagsbygningen Forliget blev lavet i, vi kende ikke en Gang alle de Forhandlinger, som fandt Sted den Gang, thi vi vare jo ikke indbudte, Resultaterne bleve forelagte os færdige — lige saa lidt som vi altsaa vare Deltagere i Forliget og kendte de Forudsætninger og Af-taler, der hørte med, lige saa lidt kunne vi nu være forpligtede til at anerkende det Normalbudget, som her synes at foreligge for os. At optrede derimod maa da ikke alene være vor Ret, men ogsaa et følgende Folketings. Et Folketing, som kommer efter os, maa frit kunne sige: Nej, vi kunne ikke være bundne til saadanne Vedtægter, som oven i Købet ere hemmelige. Lovgivningsmagten har i Virkeligheden ikke vedtaget et Normalbudget angaaende Militærvæsenet, og et kommende Folketing maa have fri Ret til at sige nej baade her, og der, og optage en Forhandling med Landstinget om disse Spørgsmaal. Det synes mig at være saa soleklar og ligefrem en Sag, at det undrer mig, den ærede Ordfører kan falde i For-undring over, at Mindretallet forbeholder sig denne Ret for det Tilfælde, at det skulde ske, at Mindretallet skulde vinde frem til Flertal her i Salen efter de kommende Valg. Derfor indeholde vore Ændringsforslag ogsaa noget i den Henseende og navnlig det Underændringsforslag, som vi have stillet under Nr. 194 om, at Bedligholdelsesudgifterne til Fæstningen skulle stryges. At dette Ændringsforslag har sin politiske Grund fremhævede jo den ærede Ordfører, men den ærede Ordfører ved jo ogsaa, at det blev stillet netop for at tage Sagen op paa dette Punkt, altsaa for at fremhæve vor Frihed. For at fremhæve vor Frihed valgte vi blot dette Punkt. Vi kunde selvfølgelig have valgt mange flere Punkter, men da vi vide, at alle vore Forslag skulle forkastes her — og det vide vi jo saa nøje, vi vide jo saa godt, at det ærede Flertal er bundet til Normalbudgettet og Af-talerne og hele Redeligheden fra i Fjor — hvorfor saa lede en hel Mængde andre Punkter ud? Vi kunde jo fremstille vort Standpunkt ved et eneste Punkt. Vi have derfor valgt Hovedpunktet, nemlig Fæstningens Bedligholdelse, og have derom stillet vort Underændringsforslag. Vi udtale i vor Betænkning, at vi dermed ville sige, at vi staa frit over for disse Af-taler og ikke ville